

תלמודו בידו

דף יא עמוד א

א [נטל קורה של הקדש ולא ידע שהיא של הקדש, האם מעל ?

ב ["כי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה" כמה משלם אם מתה האשה, וכמה אם לא מתה ?

ג [מנין שקבלת הדם בכלי שרת והולכתו למזבח הן עבודות ?

ד [מהו שיעור המים הדרוש למקוה, ומנין ?

א [סתם אדם: מעל. וחייב קרבן אשם, ומשלם קרן וחומש. והקורה יוצאת לחולין. גזבר: לא מעל. כיון שקודם שנטלה כבר היתה ברשותו, ואין כאן הוצאה מרשות הקדש. אך אם קבעה בבנין הגזבר מעל, כיון שעשה בה שינוי מעשה. וכן אם הניחה על פי ארובה אף בלי לקבעה, ודר תחתיה בשוה פרוטה. וכן אם נתנה לאחר, הגזבר מעל. וחברו לא מעל אף אם נהנה מן הקורה.

ב [לא מתה האשה: משלם דמי ולדות.

מתה: "ונתת נפש תחת נפש", ומפרש רבי שמשלם דמי האשה ליורשיה. אך אינו חייב מיתה, משום שהמתכוון להרוג זה והרג אחר פטור ממיתה.

ג [קבלה: "והקריבו בני אהרן את הדם אליו", זו קבלת הדם, שהרי נכתבה מיד לאחר השחיטה, ולא יתכן להוליך דם קודם שיקבלנו בכלי.

הולכה: סתם לשון הקרבה היא הולכה, כמו שנאמר לגבי הקטרת אברי העולה "והקריב הכהן את הכל", והיינו שמוליך את אברי העולה אל הכבש.

- הולכה עבודה היא, אף שפעמים אפשר לבטלה, כגון ששחט סמוך למזבח. וצריכה כהן ובגדי כהונה, והקרבן מתפגל במחשבתה, ופסולה באונן ובערל.

ד [ארבעים סאה. שנאמר "ורחץ במים את כל בשרו", והיינו מים שכל גופו עולה בהם בבת אחת, ושיעורם אמה על אמה ברום שלש אמות.